

Рис. 6. Основний пункт спостереження (ОПС) знаходиться на АМСЦ Рівне

Отже, із завдань АМСЦ видно, що робота метеостанції досить важлива, своєчасне подання даних має вирішальне значення для чисельних прогнозів погоди (ЧПП), оскільки вони допомагають визначити початкові умови, з яких починається прогнозування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Матеріали АМСЦ Рівне Рівненського ЦГМ.
2. Настанова гідрометеорологічним станціям і постам. – Вип. 3. Ч. І. – К.: Державна гідрометеорологічна служба, 2011. – 277 с.
3. Таранова Н.Б. Метеорологія і кліматологія: словник-довідник (основні терміни і поняття) / Н. Б. Таранова. Рекомендовано МОН України як навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів. – Тернопіль : Навчальна книга – Богдан, 2013. – 192 с.

Суходоляк Петро

Науковий керівник: доц. Таранова Н.Б.

ІСТОРІЯ РОЗВИТКУ ГІДРОЛОГІЧНОЇ СТАНЦІЇ «ЧОРТКІВ»

Актуальність нашого дослідження полягає в тому, що інформація про гідрометеорологічні умови, прогнози, їх зміни – є одним із важливих чинників, що забезпечують сталий соціально – економічний розвиток, обороноздатність та безпеку держави. Ця надзвичайно цінна інформація використовується майже в усіх сферах людської діяльності. Повсякденна цілодобова робота метеорологів, гідрологів, синоптиків дає змогу практично всім галузям економіки запобігти можливим збиткам від небезпечних явищ природи.

Метою нашої статті є дослідження історії формування та розвитку гідрологічної станції в місті Чорткові.

Метеорологічні спостереження в місті Чорткові проводились ще до 1939 р., але даних про час організації станції і періоди її роботи немає.

22 травня 1940 року на східній околиці міста Чортків по вулиці Копичинецькій Управлінням Гідрометслужби УРСР була організована Гідрометеостанція Чортків. Керівником станції та першим її спостережником був Г.П. Євневич.

Метеорологічні спостереження проводились по польових метеорологічних приладах (термометр «Пращ», вітромір «Третякова» 22 липня 1941 року у зв'язку з німецько-фашистською окупацією Гідрометеостанцію було закрито.

Після окупації 5 червня 1944 року станцію знову було відкрито на тому ж самому місці і присвоєно їй 16 тип. Начальником станції з липня 1944 року призначено Созонта Терентійовича Загоруйка, який пропрацював до липня 1959р. За цей період станція

укомплектовується стаціонарними приладами: флюгер Вільда з легкою дошкою, чашечний барометр, дощомір з захистом Ніфера, ожеледний станок, в психрометричну будку встановлюються волосний гігрометр, сухий, змочений, максимальний та мінімальний термометри.

Рис.1. Метеорологічний майданчик Чортків [за матеріалами Гідрометеостанції]

Також в 1940 році був відкритий гідрологічний пост р. Серет – м. Чортків на той час III розряду, який пропрацював до червня 1941 року. Після закінчення окупації в 1944 році роботу гідрологічного поста відновлено, водпост працює по даний час. В місті Чорткові з 1897 по 1929 р. діяв водпост, даних про нього немає (дані взяті з Гідрологічного щорічника 1941-1944 рр.).

22 жовтня 1946 року внаслідок неодноразових пограбувань майна станції її було перенесено на нове місце в 2.5 км на захід від попереднього місця розташування у приміщення по вулиці Монастирській з переустановкою на новому місці всіх наявних приладів. Додатково встановлюються тижневі барограф, термограф і гігрограф, ґрунтові витяжні термометри, опадомір Третьякова, флюгери з важкою і легкою дошками. Старшим техніком-метеорологом з 1950 р. була Ганна Антонівна Щерба, а старшим техніком-агрометеорологом з 1951 р. – Софія Йосифівна Сухоставська.

В 1956 році на роботу інженером-гідрологом приймають Лева Івановича Майданика, якого з липня 1959 р. призначають начальником станції. За період його роботи на станції, (більше 45-ти років), проявив себе відповідальною, розумною, доброю та справедливою людиною. Підтримував та допомагав у роботі молодим спеціалістам. Неодноразово піднімав питання про будівництво нового приміщення для станції. В 1998 році присвоєно звання «Почесний працівник гідрометеослужби України». Лев Іванович Майданик пропрацював на станції до березня 2002 року.

В 1957 р на роботу прийнято Івана Філаретовича Струса на посаду техника-гідролога, якого після декількох років роботи переведено на посаду старшого техника-гідролога, а пізніше на посаду інженера-гідролога на якій він пропрацював до 1994 р. В 1950-1956 рр. на роботу були прийняті старший техник-гідролог Анастасія Федорівна Зігрій, техніки гідрологи Йосиф Карлович Цепенда і Віра Максимівна Гордій, які пропрацювали до початку 90-х років XX століття.

В період 1964-1966 рр. на Гідрометеостанції Чортків старшим інженером гідрологом працював Іван Іванович Волошин, згодом кандидат географічних наук, доцент Національного університету імені Драгоманова.

На початку 60-х років ХХ століття навколишня місцевість станції забудовується, (центральна районна лікарня, лікєро-горілчаний завод, одно і двоповерхові будинки), в зв'язку з цим станцію переносять на нове місце.

25 вересня 1964 р. станцію перенесено на околицю міста Чорткова в 1.5 км на захід від попереднього місця де вона знаходиться і по даний час.

В 1970 році на станції під керівництвом старшого техника-гідролога Івана Філаретовича Струса проходив гідрологічну практику директор Центральної геофізичної обсерваторії Олександр Олександрович Косовець.

В 1974 р. на станцію поступає працювати техніком-гідрологом, а з 1977 р. техніком-гідрологом I категорії Марія Василівна Голіната (працює на станції по даний час), також в 1977 р. після закінчення Херсонського гідрометеорологічного технікуму направляють на станцію працювати техніком-гідрологом I категорії Валентину Іванівну Космовську.

21 березня 1979 р. на роботу направляють працювати старшим-інженером гідрологом Петра Васильовича Онищука. За роки своєї роботи на станції він проявив себе вмілим організатором робіт, надавав допомогу молодим спеціалістам, зробив великий внесок у розвиток станції. Також велику увагу приділяв розвитку гідрологічної мережі спостережень Гідрометеостанції Чортків. За роки роботи на посаді начальника станції з 2002 по 2009 рр. чоловічим персоналом станції було проведено великий об'єм ремонтних робіт на гідрологічних постах (повністю проведено реконструкцію підвісних гідрометричних мостів, на водопостах з крутими схилами берегів забетоновано в створах основних постів і гідростворах підхідні сходи до паль). Організував будівництво нового підвісного гідрометричного моста на водпосту Бучач. Піднімав питання будівництва підвісних гідрометричних мостів на водпостах Спас і Боднарів, а на водпосту Перевозець човнової переправи для вимірювання витрат води інструментальним способом при середніх рівнях. В 2000 році присвоєно звання «Почесний працівник гідрометеослужби України».

На гідрологічних постах підпорядкованої мережі працюють три трудові династії: династія Долішній (р.Дністер – с.Нижнів), трудовий стаж 59 років; династія Марків (р.Чечва – с.Спас), трудовий стаж 55 років; династія Галуцька (р.Свіж – смт.Букачівці), трудовий стаж 52 роки. Також з 1953 р. і по даний час на гідрологічному посту р.Лімниця – с.Перевозець працює гідрометеоспостерігачем водпоста Парасковія Михайлівна Наконечна, трудовий стаж 62 роки.

На початку 2000-их років з впровадження комп'ютерних технологій гідрогрупа обробляє і зберігає дані польових гідрометеорологічних спостережень з водпостів в програмах «EJEGODN» ЦГО, «GIDRO» Карпатської ГМО, а на даний час «АСОКА» Кримської ГМО.

В 2004 році на станції встановлюють вимірювач атмосферного тиску «БАР», а в 2013 році анеморумбометр МАРК – 60.0. Для обробки, аналізу та передачі результатів метеорологічних спостережень метеогрупа використовує програми ТМ-8, «POST», ТМР-99, МЕТЕО. Керівником метеогрупи вже багато років є технік-метеоролог I категорії Тетяна Михайлівна Бородайко. Трудовий стаж на станції 30 років.

Основними завданнями станції є: організаційно-методичне керівництво закріпленою річковою мережею басейну р. Дністер (22 гідрологічних постів в межах Івано-Франківської, Тернопільської та Хмельницької областей), обробка, аналіз та ув'язка польових матеріалів спостережень з водпостів, відбір поверхневих вод для визначення гідрохімічних і гідробіологічних показників; спостереження за температурою повітря та поверхнею ґрунту, атмосферним тиском, параметрами вітру, атмосферними явищами, радіаційним фоном; спостереження за сільськогосподарськими культурами тощо.

Працівники станції і гідрометеоспостерігачі постів виконують таку роботу, а саме: а) гідрологічні спостереження

- б) метеорологічні спостереження
- в) агрометеорологічні
- г) гідрохімічні спостереження
- д) гідрометзабезпечення.

До складу станції входить гідрогрупа, метеогрупа з агрометеорологом. Колектив станції дружній, середній вік працівників станції становить 42 роки. Незважаючи на нинішні складні умови, невелику зарплату, застарілі прилади і обладнання, працівники станції забезпечують якісне виконання планових завдань, своїми силами виконують поточні ремонтні роботи приміщення станції, доглядають за територією станції.

Отже, гідрологічна станція Чортків, яка є структурним підрозділом Тернопільського обласного центру з гідрометеорології забезпечує місцеві органи державної влади, галузі економіки, населення, та інших споживачів інформацією загального користування про гідрометеорологічні умови, прогнозує та попереджає про небезпечні та стихійні гідрометеорологічні явища, а також здійснює гідрометеорологічне обслуговування.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Матеріали гідрологічної станції «Чортків».

Хрущ Віта

Науковий керівник: доц. Потокій М. В.

РОЛЬ, МІСЦЕ ТА ЗНАЧЕННЯ ПАРФУМЕРНО-КОСМЕТИЧНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ (ПКП) В ЖИТТІ СУСПІЛЬСТВА

Косметична продукція є однією з найперспективніших серед інших непродовольчих товарів та має визначену тенденцію розвитку завдяки освоєнню нових видів сировини та сучасних технологій виробництва. Виробники прагнуть постійного вдосконалення з метою задоволення вимог усіх споживачів, для яких, в умовах сьогодення, косметика є повсякденною необхідністю у цивілізованому житті. Оскільки ця продукція безпосередньо діє на людський організм, то показники її безпеки є визначальним критерієм при виборі товару і їх важливість постійно зростає.

Аналіз косметичної галузі в Україні засвідчує наявність проблем у сфері виробництва та реалізації безпечної для споживача продукції. Чинні вимоги нормативів не відповідають європейському законодавству і не сприяють вільному переміщенню продукції з України на європейські ринки. Вони є суттєво застарілими, ефективно не відображають необхідного рівня якості косметичних засобів.

Згідно із визначеним курсом на європейську інтеграцію у цій сфері система технічного регулювання зараз входить в етап реформування. Тому важливим і актуальним є необхідність погодження і прийняття усіх вимог європейських регламентів щодо косметичної продукції та розроблення відповідного нормативно-технічного забезпечення із врахуванням особливостей вітчизняної косметичної галузі.

Парфумерно-косметична промисловість — галузь промисловості, підприємства якої виготовляють парфумерно-косметичні вироби (духи, одеколони, туалетні води, креми, пудру, зубні порошки й пасту, декоративну косметику тощо), ефірну олію та синтетичні запашні речовини [4]. ПКП включає в себе наступні виробництва: парфумерно-косметична, синтетичних запашних речовин, склотари (як допоміжна галузь) [8].

В ПКП здійснюється перехід до автоматичних ліній фасування продукції в тару [2]. Відомі три методи фасування парфумерних рідин косметичних препаратів у флакони: на поточно-механізованих або автоматизованих лініях, бригадою на конвеєрі, бригадою на столі. Використовується велика кількість різноманітних кислот з різними властивостями, однак найбільш застосовні бензойна, лимонна, молочна, саліцилова, оцтова і карбонові кислоти [1]. Також широко поширені зріджені гази, головним чином хладони, а також різні суміші з них. Більшість хладонів негорючі і вибухобезпечні, безбарвні, не мають запаху і смаку. Не рекомендується вибирати фреони для аерозолів, продукти яких містять значні кількості води в зв'язку з їх гідролізом [2].

На розвиток галузі впливають і деякі явища внутрішньогалузевого характеру, зокрема перенасиченість ринку окремими видами виробів, посилення конкуренції між фірмами, скорочення прибутку, зміни в тенденціях моди, посилення законодавчих вимог. Певний вплив